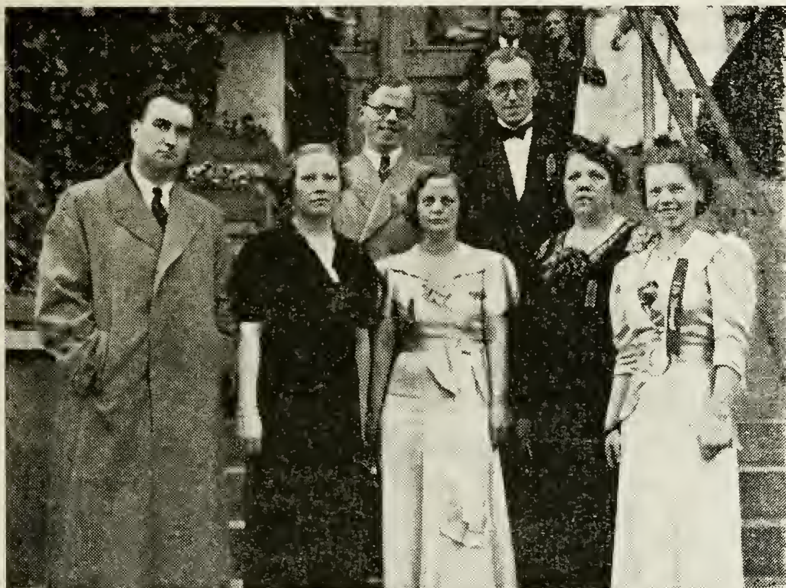
SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Hovedbestyrelsen og Præsidentpariet ved Stævnet i Randers.

1. JULI 1938 NUMMER 13

87. AARGANG 25 ØRE

JESU KRISTI KIRKE AF
SIDSTE DAGES HELLIGE

SKANDINAVIENS STJERNE

GRUNDLAGT 1851.

Nr. 13. | 1. Juli 1938 | 87 Aarg.

INDHOLD:

KOMMENDE ARTIKLER —
Den Danske Missions Historie

Mark B. Garff,
Redaktør

Orson B. West,
Medredaktør

Adresse:
Priorvej 12. København F.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for den danske Mission Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr Aar.

Evigt Liv

af Ældste James E. Talmage.

»For Syndens Sold er Døden, men Guds Gave er evigt Liv gennem Jesus Kristus, vor Herre.«

Hvilken herligere og dog mere skrækindjagende Kontrast kunde drages? Et nøjere Studium af dette og beslægtede Skriftsteder viser, at den Død, der her henvises til, er en anden end den fysiske Død, som vi er bekendt med ved Iagttagelser, og hvormed enhver af os skal blive nærmere bekendt igennem Erfaring, men en Død af endnu større Betydning. For at undgaa denne skulde vi søge den Guds Gave, der ifølge Skriftens Ord kun kan blive os til Del gennem vor Herre Jesus Kristus.

Saaledes er det Liv, der er henvist til, evigt Liv, noget mere, noget umaadeligt større og herligere end Visheden om den individuelle Eksistens gennem Evigheden. Saaledes skulde det være kendt, at evigt Liv er langt ud over den fysiske Død, og efter Opstandelsen fra denne fysiske Død, hvilken Opstandelse forsikres enhver Sjæl, som har draget Livsens Aande paa denne Jord. Baade retfærdige og onde vil komme af Gravene, hver efter Tur ifølge, hvad han er, men alle vil opstaa i deres Orden og skal staa med udødelige Legemer for at modtage deres Belønninger i Overensstemmelse med de Gerninger, som de udførte, medens de var her paa Jorden. Sjælen er evig, og uendelig Eksistens med usvækket Identitet er uundgaaelig sikkert. Selv i Helvede er der ikke nogen Tilintetgørelse. Menneskets Aand er udødelig i den Forstand, at den er blevet forsikret om aldrig ophørende Eksistens. Derfor maa evigt Liv betyde mere end blot Eksistens. Endog som Livet her paa Jorden kan betyde mere for den ene end for den anden, for Kristus sagde, han kom for at give Menneskene Liv, og det i rigeligt Maal, saaledes er det evige Liv, om hvilket vi taler, Liv, der i høj Grad er rigt, og hvortil der ikke vil være nogen Ende.

Men det er ikke alt; det skal markeres ved evig Fremgang, Udvikling og Opnaaelse, der stadig er større og større, højere og højere. Ingen, der af Erfaring har smagt Døden, er kommet direkte og fortalt os om det, og hvad vi kender til evigt Liv, har vi lært af ham, der har Magt til at give os det. Det er en Gave fra Gud; og den bliver deres, som har naaet Gud.

Der er kun et Middel, hvormed vi kan naa Faderens Nærværelse, og Frelseren har beskrevet det saaledes: »Jeg er

Vejen, Sandheden og Livet, ingen kommer til Faderen uden ved mig.« Og det er i Harmoni med den Erklæring, at evigt Liv er en Gave fra Faderen, gennem Jesus Kristus, hans Søn, til dem, der er berettiget til den. Det er Forsikring om stadig øgende og stadig varende Rigdom. Derfor erklærede Herren i denne Husholdning,endog før Kirkens Organisation: »Tragter ikke efter Rigdom, men Visdom, og se, Guds Hemmeligheder skulde blive udfoldede for eder, og da skulde I vorde rige. Se, den, der ejer evigt Liv, er rig.«

Af den vidunderlige Aabenbaring, der findes i det 76. Kapitel i Pagtens Bog og ligeledes af andre beslægtede Skriftsteder, baade gamle og sidste Dages, lærer vi, at der er Grader og Trin paa den anden Side Graven, og der vil blive Grader følgende Opstandelsen, naar Gravene skal give deres døde. Der tales om tre bestemte Riger eller Herligheder, det telestiale, terrestriale og det celestiale. Det fremsættes tydeligt og klart, at kun de, der opnaar Frelse og Ophøjelse, vi kan sige den højeste Ophøjelse i Guds celestiale Rige, vil modtage den evige Fortsættelses Velsignelser gennem Efterslægten. Kun de vil blive Forældre til Aander, og for dem bærer evigt Liv i sig Magten til uendelig Forøgelse.

Da den opstandne Kristus besøgte Nephiterne, sagde han til dem:

»Sandelig siger jeg eder, hvis I ville komme til mig, skulle I faa det evige Liv.«

Og atter: ...

»Se, jeg er Loven og Lyset; se til mig og bliver bestandige indtil Enden, da skulle I leve; thi til den, der er bestandig indtil Enden, vil jeg give det evige Liv.«

De fordums Apostle og andre Profeter tilskyndede Folket til at forbedre deres Adkomst til det evige Liv, medens Lejlighed gaves. Paulus formanede paa lidenskabelig Maade sin Medarbejder Timotheus at raabe til Folket: »Læg Vind paa det evige Liv.« Og hvorledes skal vi lægge Vind paa det? Ved at indstille vort Liv efter de Betingelser, hvorved det kan opnaas. Ikke alle, der er opstaaet fra de døde, vil opnaa evigt Liv i den Forstand, som det er beskrevet, for vi læser i det Syn, som blev givet til Seeren Joseph, at de, der har opnaaet den telestiale Herlighed, vil være talrige som Stjernerne paa Himmelen og Sandet ved Havets Bred. Og de vil modtage deres Belønning ifølge deres Fortjenester. De vil faa deres Bolig, er der bleven fortalt os, i vor Faders Rige, naar de er blevet tilstrækkeligt undervist og tugtet, »og de skal blive Tjenere for den højeste; men hvor Gud og Kristus er, kan de aldrig komme.«

I den sidste Bøn før Korsfæstelsen, der af mange kaldes »den højpræstelige Bøn«, anraabte Kristus Faderen i Dødskamp, vidende hvad der laa foran ham, idet han udbrød:

»Og dette er det evige Liv, at de kende dig, den eneste sande Gud og den, du udsendte, Jesus Kristus.«

Læg Mærke til Ordene »kende dig« — betyder det, at Kundskab vil give os evigt Liv? Husk paa, at det at kende et Menneske er noget forskelligt fra blot at kende noget eller meget om det. Det er ikke en Sag om Kundskab i højere Forstand, Kundskab, der bliver en hel og fuldstændig Del af Individet, Kundskab om Gud. Og et Menneske, som kender Gud og kender Jesus Kristus, vil stræbe efter at blive, som de er.

I denne Tid og Slægt er det blevet erklæret os, at det evige Livs Gave er den største Gave, som Gud har for sine Børn. En af de mest fremtrædende og virkningsfulde Erklæringer om Guddommen ved Joseph Smith, denne Husholdnings Profet, findes nedskrevet i første Kapitel i Moses Bog. Læg Mærke til Tilstandene og Betingelserne hvorunder denne Ytring blev fremsat. Moses havde bedt om at lære noget om Jorden, hvorpaa han stod, og om de himmelske Væsener, der er synlige fra denne Jord, og Herren havde fortalt ham meget. Moses var overvældet af den Kundskab, der blev givet ham, og ønskede at vide mere. Men Herren sagde til ham — hvis det maa være mig tilladt at omskrive det — Moses, du forundrer dig over disse Verdener i Rummet, og der er mange, du ikke kender noget til, for mange er forgangne og andre er bleven skabt for at indtage deres Pladser; og de er ikke nogen Ende paa mit Arbejde ej heller paa mine Ord. Men, Moses, alle disse Ting, herlige som de er, er Midler til en Ende. Disse Verdener er skabte i en Hensigt, mit eget Øjemed. Men du forstaar det ikke tilfulde. Alle disse Ting er Guds Værk; Mennesket er hans Søns! Større end Jorden, hvorpaa du staar, mere ophøjet end alle disse Væsener i Himlene er mit fjernere og ophøjede Formaal:

»Thi se, det er min Gerning og Ære at tilvejebringe Udødelighed og evigt Liv for Mennesket.«

Guds Herlighed er Intelligens.

Moses's Bog.

Bogens store evangeliske og historiske Betydning

af Ældste Niels F. Green.

Første Artikel.

Nærværende Artikel er skrevet i den Hensigt at henlede Læserens Opmærksomhed paa den store evangeliske og historiske Vigtighed af Beretningerne i *Moses Bog,* den første Bog i Skriftsamlingen, kaldt: *Den kostelige Perle,* eftersom den lille Bogs otte Kapitler indeholder mange af Guds vor himmelske Faders personlige Aabenbarings-Tilkendegivelser for Patriarkerne, der levede før Syndflodens Tid, vedrørende Menneskenes Frelse ved Jesus Kristus og Evangeliets Principper. Cirka 850 Aar efter Syndflodens Tid, om Udregningerne holder Stik, tilkendegav Gud for Profeten Moses personlig, eller ved Syner, hvorledes han havde tilkendegivet og forklaret Evangeliets frelsende Principper for vor fælles Stamfader Adam, og derefter for Set, Enok og Noa. Disse udførlige Aabenbaringer, givne Moses, blev atter »gengivet ved Aabenbaring til Seeren Joseph Smith i 1830«. De guddommelige Meddelelser, som findes i første Kapitel af *Moses Bog,* fik Joseph Smith i Juni Maaned 1830, de øvrige i December Maaned samme Aar.

Den Kendsgerning, at Joseph Smith ligesom Moses fik Guds Vilje at kende og kom til Kundskab om Evangeliets frelsende Principper som forklaret af Gud vor himmelske Fader selv til Adam og til Profeterne Enok og Noa, beviser, hvor stor en Profet Joseph Smith var; thi ellers vilde han tilvisse ikke have modtaget den Kundskabsfylde i Henseende til Guds Handlemaade med alle de Menneskeslægter, der levede paa Jorden før Syndflodens Tid. Som Følge af, at det var Gud, vor himmelske Fader selv, som forkyndte Frelsen ved Jesus Kristus til Profeterne, der levede før Syndflodens Tid, er Belærelserne i *Moses Bog* selvfølgelig uskattelige.

Det er som nævnt, en Selvfølge, at den Kendsgerning, at Moses Bog indeholder *en Fremsættelse af Frelsen ved Guds enbaarne Søn, Jesus Kristus, og en Fremsættelse af Evangeliets frelsende Principper i systematisk Rækkefølge af Gud, vor himmelske Fader selv,* og givet ved hans personlige Aabenbaring til Patriarkerne og Profeterne, Adam, Set, Enok og Noa, er en Ting, som er af største Vigtighed i Henseende til at modtage sand evangelisk Belærelse. I Moses Bog er det Gud, som taler og giver de klare Belærelser. Hvor vidunderligt og herligt er ikke dette?

Med Undtagelse af, hvad vi læser i de første Kapitler i første Mosebog i Bibelen vedrørende Menneskeslægternes Historie før Syndflodens Tid, udregnet at have været cirka 1650 Aar efter at vore første Forældre, Adam og Eva, af Herren var satte i Edens Have, og 250 Aar før Kristi Fødsel, er *Moses' Bog* den eneste lille Bog, som giver en sammenhængende Beskrivelse af disse Slægters Liv og Handlinger; og Beretningerne udviser, hvor højligt de Individer og Slægter blev velsignede af Herren, som modstod Djævelens Magt, der gjorde sig meget gældende, lige siden Kajn myrdede sin Broder Abel, saa at endogsaa i Profeten Enoks Dage de Hellige, som var indsamlede til Enoks Stad, Enoks Zion, blev med ham optagne til Himlen, cirka et Aartusinde efter Verdens Skabelse og cirka 1350 Aar før Syndflodens Tid, efter Beregningen.

Fra det første Kapitel i *Moses Bog* og gennem alle Kapitler i Bogen modtager vi vigtige evangeliske og historiske Belærelser, idet de otte Kapitler fremsætter Guds Aabenbaringer til Adam og Profeterne, som levede paa Jorden blandt Menneskeslægterne før Syndflodens Tid. Vi kan lære mange hidtil ukendte Ting vedrørende Verdens Skabelse ved at læse Beretningen desangaaende i *Moses Bog*, og sammenligne med Beretningen i første Mosebog i Bibelen; men hvad der er af *overvejende Interesse og Vigtighed* for os er at læse de klare evangeliske Lærdomme og givne Forklaringer, som Adam og hin Fortids Patriarker og Profeter modtog fra Gud vor himmelske Fader personlig, ved Engle, eller ved *himmelske Syner*. Evangeliets første Principper bliver af vor himmelske Fader fremsatte for Profeterne med største Klarhed, og de bliver fremsatte som Saliggørelsens uafviselige Betingelser. I hine fordums Dage var det det højere Præstedømme: *Præstedømmet efter Guds Søns Orden*, som forestod de evangeliske Belærelser og Anordninger. Det mindre Præstedømme, med begrænset præstelig Fuldmagt, læser vi først om, da Moses, som personlig holdt det højere Præstedømmes Fuldmagt, fik Befaling af Herren til at indvi Aron som Hoved for dette Præstedømme. Indtil den Tid administrerede det højere Præstedømme Evangeliets Ordinancer i deres fulde Udstrækning, i Henhold til de Belærelser, Herren paa hin Tid ved Aabenbaring havde givet Profeterne; og vi er blevne gjort bekendte med, at det højere Præstedømme fra Abrahams Tid, da Højpræsten Melchizedek levede, blev meget almindelig kaldt det *melchizedekske* Præstedømme.

I det 8. Kapitels 17. Vers læser vi, at Profeten Noa var ordineret af Gud »efter sin egen Orden«, og at Gud »befalede ham, at han skulde gaa ud og forkynde hans Evan-

gelium til Menneskenes Børn, saaledes som det blev givet til Enok«. I Pagtens Bog, 84:12, læser vi, at fremdeles, den Esaias, som levede paa Abrahams Tid, *modtog det hellige Præstedømme ved Guds Haand.*

Stævnet i Randers 1938.

Saa mødtes vi i Randers i smukt Solskin og varmt Vejr. — De sidste Dage før Stævnet havde jo ikke givet Anledning til altfor straalende Forventninger, hvad Vejret angik, men netop til Tiden slog det om til det helt udmærkede.

Randers syntes veloplagt og velforberedt til at modtage sine mange Gæster. Byens morsomme gamle Huse skinnede af frisk Maling, Gaderne var renfejede, og de Randers-Borgere havde Pinsesnittet paa.

— — —

Konkurrencerne.

Kl. 18½ Lørdag Aften d. 4. aabnedes Stævnet i Randers med en Svømmekonkurrence i den nye moderne Badeanstalt, der velvilligst af Kommunen var stillet til Ungdomsforeningens Disposition. Vandet var ikke særlig varmt, og det blev en kold og anstrengende Aften for Deltagerne i de mange Konkurrencer, der blev gennemført. I Svømningen deltog Repræsentanter fra Aalborg, Randers, Aarhus og København. Randers opnaaede flest Points, men Aarhus havde de bedste Enkeltpræstationer, takket være deres meget dygtige Svømmepige.

Efter Svømningen serverede Randers Ungdomsforening varme Pølser. De var meget kærkomne! —

Efter Instruktionsmødet Kl. 9½ Søndag Morgen, begyndte Konkurrencearbejdet under Ledelse af Br. William Ø. Pedersen i Stedet for den sygemeldte Str. Ellen Christensen.

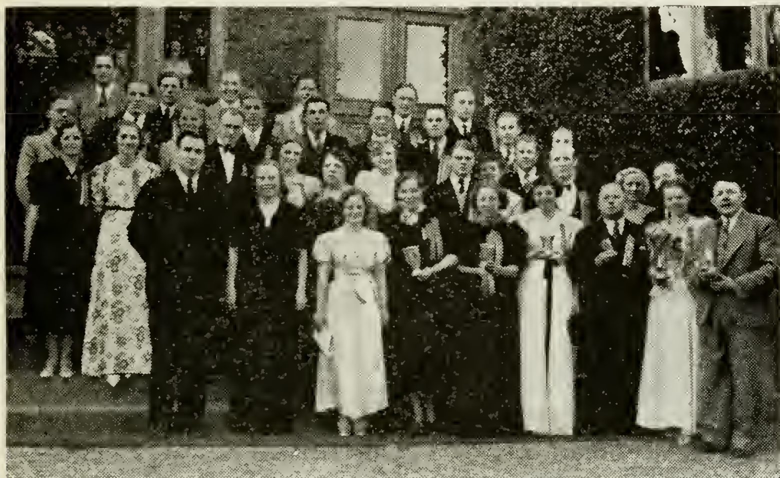
Efter Sangen »Kom Hellige« og Bøn ved Distriktspræsident Amos R. Jackson, bød Præsidenten for Randers Ungdomsforening, Br. Johansen, Velkommen til Randers, og Br. Richard Nielsen, Aarhus, fremsagde under Musikledsagelse en smuk Prolog om Niels Ebbesens By, Kronjydens Hjem, Laksenes og Handskernes By, Byen med de tretten Landeveje, — Stævnets By.

Nu samledes Holdene, der skulde konkurrere i Blandet Kvartet, og det var, som om der straks kom et Pust af den særlige Aand, som er til Stede, hvor der afgøres Konkurrencer, som hver eneste af de tilstedeværende imødeser

med Forventning og Haab om i det mindste een Sejr for sine Bysbørn.

»Udrust dig Helt fra Golgatha« klang smukt og stærkt, og de sagkyndige Dommere havde et svært Hverv i at udkaare Vinderne, som blev Aarhus med Esbjerg som Nr. 2.

Efter et lille Instruktionskursus af Br. William Ø. Pedersen om det sindrige Apparat, der holder Taleren underrettet om Tiden, begyndte saa Juniortalerne, som altid imødeses med særlig stor Spænding, da der ved disse adskillige Gange er dukket nye Talenter op. — Emnerne til

Vinderne af de forskellige Konkurrencer.

Junior-Foredragene er frit valgte, og det var interessant at lægge Mærke til, hvor forskellige og specielle Emner, de Unge havde kastet sig over. — Og godt var det at høre, at hver enkelt Deltager forstod at holde sig inden for sit valgte Emne. Det er jo fristende, især for unge Talere at tage saa meget med som muligt, naar man endelig har Talerstolen i sin Besiddelse.

Resultatet blev, at Esbjerg vandt med Aalborg som Nr. 2.

Saa traadte det første Hold frem til Konkurrencen i Herrekvartet. Det var en Overraskelse at høre, hvor smukt afstemt samtlige Hold var, og hvor godt de sang den ikke helt lette Konkurrencesang »Jeg vil gaa, hvor du sender mig«. Esbjerg vandt med Aalborg som Nr. 2.

Formiddagsmødet afsluttedes med »Pris Gud fra hvem hvert Gode kom« og Taksigelse ved Distriktspræsident Eldred Lee, Aalborg.

— — —

Mange fulgte det Raad, som Hovedbestyrelsen gav, og

spiste hos de tre Restauratører, som annoncerede i Programmet.

— — —

Søndag Aften mødtes vi igen til Konkurrencearbejdet. Denne Gang var det Korene og Seniortalerne, det gjaldt.

Esbjerg begyndte med sin Præsentationssang og lancerede derefter Konkurrencesangen, som klang smukt og rent fra det dygtige Kor. Saa fulgte Københavns imponerende store Kor, Aalborg og Aarhus.

Fra Banketten.

Resultatet blev, at Aarhus vandt med København paa Andenpladsen.

Som et lille Tillæg til Kor-Konkurrencen sang Randers Kor under Ledelse af Missionær Leland C. Hansen, som oplyste, at Koret ikke følte sig kompetent til at deltage i Konkurrencen, men alligevel gerne vilde synge en Sang. — Koret, der udelukkende bestaar af unge Damer sang saa med Br. Chr. Johansen som Solist »My old Kentucky home«. — Den smukke Sang og de kønne Stemmer tog ganske os allesammen med Storm. Lommetørklæderne kom frem, og nogle af Missionærerne maatte synke en Klump i Halsen og vende sig om. — Da Koret sluttede, bragede Bifaldet løs, — til Trods for, at det jo egentlig ikke er tilladt til et Søndagsmøde. Koret maatte synge da capo, og Præsident Kaiser bragte paa Forsamlingens Vegne en Tak til Koret, dets Leder og Solist.

Ind imellem Korenes Sange holdtes Seniortalerne. Der

taltes om følgende Emner: Ungdommen og Hjemmet — Er Gud en Virkelighed? — Mormonungdommens Ansvar som Fremtidens Ledere — Mormonungdommen og Religionen — Mormonungdommen og Tobakken — Mormonungdommen og Moralen. Resultatet blev, at Esbjerg vandt med Aarhus som Nr. 2 efter Lodtrækning med Silkeborg.

Dagens største Begivenhed var, da der for første Gang i Den Danske Missions Historie blev udnævnt Master-M-Mænd. 5 unge Mænd, som har gjort sig fortjent til denne den største Hæder indenfor Ungdomsforeningen fik under meget højtidelige Former Tilladelse til at bære Master-M-Mands-Guldnaalen.

De fem Master-M-Mænd var følgende: Figat H. Breum, William Ø. Pedersen, Aron S. Andersen, Richard Nielsen og Edmund Kaiser.

— — —

Mandag Morgen samledes vi atter. Denne Gang for at se 7 Grenes Skuespil. — Det skal siges med det samme, at det blev en langvarig og meget trættende Forestilling. — Det *er* for meget at se paa Skuespil i 4½ Time.

København begyndte med »Intet er saa galt, at det ikke er godt for noget«, skrevet af Str. Anny Breum. Man undredes og glædedes over de københavnske Skuespilleres Sikkerhed, og det var uden Tvivl denne og Stykkets religiøse Tendens, der bragte København frem i første Række.

I Pavsen havde vi endnu engang Fornøjelsen at høre Missionær Thorn synge en af sine dejlige Sange. Vi maa være taknemmelige for at have en saadan Røst hos os.

Aarhus spillede et moderne Samfundsdrama. Et glimrende Stykke og spillet aldeles fortræffeligt, — det vilde sikkert have vundet Førsteprisen, hvis blot Skuespillerne straks fra Begyndelsen havde talt saa højt, at andre end de første Rækker havde kunnet høre dem.

Randers spillede »Fødselsdagspresenten«, et daarligt Stykke, som blev spillet rigtig godt.

Aalborg spillede »Kvindelist«, et nydeligt og meget morsomt Stykke og fortræffeligt spillet.

Esbjerg opførte »Paa Kastelsvolden«. De havde forsøgt sig i den lettere »Louise Heiberg-Genre«, Stykket spilledes overordentlig godt af samtlige medvirkende.

Silkeborg mødte med »De to Døve«. — Til Trods for, at to af de optrædende forestillede døve, talte ingen af dem saa højt, at Tilhørerne midt i Salen kunde opfatte et Ord af det hele. Til Dels skyldtes dette vel nok, at Publikum nu var saa trætte af at lytte, at der var stærk Uro i Salen.

Odense sluttede med »Haandværkernes Fest«, ogsaa et vaudevilleagtigt Stykke, som blev rigtig nydeligt udført.

København og Aalborg havde faaet lige mange Stemmer, ved Lodtrækning vandt København.

Saa kom Turen til Dameduetterne. Konkurrencesangen var »Et venligt Ord har en liflig Klang«. Hver enkelt af Duoerne sang kønt med Stemmerne rigtigt afstemt efter hinanden, — men med Forundring hørte man ikke den samme Sang fra de forskellige Par, men lige saa mange forskellige Sange som Par. — Og det tør siges her: Det bør tilraades de Damer, der vil synge Duetter at lære Noderne, og at synge saadan som Noderne angiver!

Aarhus vandt Førsteprisen med Aalborg som Nr. 2.

— — —

Mandag Morgen havde det været øsende Regn, og det kom derfor som en stor og glædelig Overraskelse, da det meddeltes, at det nu var straalende Solskin udenfor, og at Skovturen vilde blive udført planmæssigt.

Det blev en fornøjelig Tur til Vestparken. Det smukke Landskab og det fine Vejr bragte straks Stemningen frem, og Humøret højt.

— — —

Kl. 5 havde alle faaet Stadstøjet frem og var mødt til Stævnets Clou, Banketten, som ledede af Edmund Kaiser. Alle var i højt Humør og Forventningerne var store. Heldigvis blev ingen skuffede. — Det begyndte straks med den Overraskelse, at Præsident Garff og Søster Garff, trods Præsidentens Sygdom begge var kommet til Stede, og for første Gang mødtes med Stævnedeltagerne. —

Der serveredes en udmærket Middag, en Hilsen fra forhenværende Missionspræsident Holger M. Larsen blev læst op, og saa begyndte Uddelingen af Præmierne. — Det blev efterhaanden en anseelig Skare, der samledes paa Scenen for at modtage Baand og Pokaler af Søster Garff.

Efter en lille Pavse, som benyttedes af mange til en Spadseretur i Industriforeningens smukke Have i den stille, lune Sommeraften, spilledes der op til Dans. Gulvet fyldtes af unge, dansende Par, Livsglæden fik Lov til at udfolde sig.

Under Ballet demonstrerede et Hold fra Esbjerg Lanciers, smukt og meget dygtigt. Et Hold fra Randers viste os den morsomme »Toppede Høne« og Aalborg viste et imponerende dygtigt Hold, der demonstrerede en smuk Engelsk-Vals.

Lidt senere afholdtes Konkurrencedans i Tango og Vals. Vindere blev i Tango Mary Sandberg og Rudolf Løjberg, Aalborg og i Vals May og Alvin Rasmussen, København.

Hermed var det officielle Program udtømt, og Stævne-

deltagerne drog hver til sit med en levende Følelse af, at dette havde været det bedste af alle de afholdte Stævner.

jws.

Hovedbestyrelsens officielle Vinderliste offentliggøres i næste Nr. af »Stjernen«. *E. K.*

DAAB

af Ældste Matthias F. Cowley.

Daab kan passende deles i tre Afsnit, først, Daabens Nødvendighed, for det andet, den rette Daabsmaade og for det tredie, Formaalet med Daaben.

Først — Henvisninger til Daab i den hellige Skrift er mange og udtømmende. »Men Jesus svarede og sagde til ham: Tilsted det nu; thi saaledes sømmer det sig for os at fuldkomme al Retfærdighed.« (Matt. 3: 15). »Jesus svarede: Sandelig, sandelig, siger jeg dig, uden nogen bliver født af Vand og Aand, kan ikke kom ind i Guds Rige.« (Johannes 3:5).

Andet — Den rette Daabsmaade forklares tydeligt i Skriften. »Men da Jesus var blevet døbt, steg han straks op af Vandet.« (Matt. 3: 16). »Men ogsaa Johannes døbte i Ænon, nær ved Salem, fordi der var meget Vand der.« (Johannes 3: 23). »Vi bleve altsaa begravne med ham ved Daaben til Døden.« (Rom. 6: 4).

Der kunde citeres mange flere Skriftsteder, men de allerede citerede er tilstrækkelige til at bevise Nødvendigheden og den rette Maade af Daaben.

Tredie — Formaalet med Daaben kendes gennem de bibelske Sandheder. »Johannes døbte i Ørkenen og prædikede Omvendelses-Daab til Syndernes Forladelse.« (Markus 1: 4). »Men Peter sagde til dem: Omvender eder, og hver af eder lader sig døbe paa Jesu Kristi Navn til eders Synders Forladelse; og I skulde faa den Helligaands Gave.« (Ap. Gern. 2: 38).

Disse Henvisninger skulde være nok til at overbevise enhver bibeltroende om Nødvendigheden af Daab, Daabsmaaden og Formaalet dermed. Hver eneste Del af Ordinancen er af væsentlig Betydning for Frelsen. Tro og Omvendelse gaar forud for Daabsordinancen, og Handlingen maa — for at være effektiv — være forrettet ved guddommelig Myndighed — en Mand »kaldet af Gud, som Aaron var.«

Daab er ikke blot for at fuldkomme al Retfærdighed,

som i Tilfældet med Messias, som ikke havde nogen Synder, men til Syndernes Forladelse for den angrende Synder. Sammen med dens forbundne Principper om Tro, Omvendelse og Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave, gør den Indgangen gennem Porten til Kristi Kirke mulig.

Daabsordinancen symboliserer ogsaa smukt Legemets Død og Begravelse og den dødes Opstandelse fra Graven. Gennem denne Ordinance kommer vi op af Daabens Vand, døde for vore Synder, og vandrer i det nye aandelige Liv ved vor Forberedelse til at modtage den Helligaand. Derigennem bringes vi i Samklang med Gud vor evige Fader.

Daab er af væsentlig Betydning for at komme ind i Guds Rige. Gud anser ikke Personer og undskylder ingen fra at adlyde denne Himmelens Lov saavel som andre af Evangeliets Love og Ordinancer. Saulus af Tarsus kunde kun, selv om det blev ham forundt at høre Herrens Stemme, komme ind i Kristi Kirke gennem den Dør, der hedder: Daab.

Den danske Missions Historie.

(Fortsat)

5. Kapitel.

Nytaarsdag 1851 fastede og bad Ældsterne og Søskende i København. Søskende mødtes i deres lejede Sal i Lille Kongensgade, og den Helligaand var udgydt over dem. Ved denne Lejlighed blev det melkisedekske Præstedømme for første Gang i Danmark givet til et lokalt Medlem, nemlig Broder Christiansen, som iforvejen var blevet beskikket til at efterfølge Ældste John E. Forsgren som Præsident for Københavns Gren. Broder Christiansen blev ordineret til Ældste af Apostel Erastus Snow. Andreas Ågren blev ordineret til Præst, Ole Svendsen til Lærer og Hans Larsen til Diakon.

I Begyndelsen af Januar 1851 blev de første 16 Sider af Mormons Bog trykt paa Dansk; Resten fulgte snart efter. Da mange af Søskende var fattige, blev det anset for klogt at lade dem faa hver enkelt Del efterhaanden, som den var færdig fra Trykken, saa at de paa denne Maade kunde faa hele Bogen med meget smaa Indbetalinger. Selv om Bogen af nogle af de nye Medlemmer fik en lidt kølig Modtagelse, blev den dog Genstand for flittigt Studium og alvorlig Overvejelse, og ved Tro og Bøn saavel som ved Brødrenes flittige Arbejde, blev den et virksomt Middel i at styrke de danske Søskendes Tro.

I Januar 1851 rejste Ældste George P. Dykes, som havde fortsat sit Arbejde med stort Held i Aalborg og Omegn, til Hals, hvor nogle faa havde sluttet sig til Kirken. De første af disse omvendte var Lars Christian Larsen Damgaard og Niels Peter Larsen Damgaard, som var blevet døbt i Aalborg af Broder Hans Peter Jensen. Medens Ældste Dykes var i Hals, blev han udsat for en rasende Pøbels Angreb og Trusler paa Livet. Desuden ødelagde Horden næsten det Hus, hvori han blev fundet, idet de rev Tagstenene af og slog alle Ruderne ind; men det lykkedes ham til Slut at undslippe ad en Bagdør ved nogle Kvinders Hjælp uden at have lidt alvorlig Overlast, og vendte tilbage til Aalborg. Til Trods for saadanne Voldshandlinger blev der omvendt mange, og snart efter blev en lille Gren af Kirken organiseret i Hals. Fra Aalborg udstrakte Ældste Dykes sit Arbejde til en Del Landsbyer, hvor velbesøgte Møder blev afholdt. Møderne i Aalborg var ligeledes godt besøgt. Men Ældste Dykes blev Skive for Modstanden, baade fra Baptisterne og Lutheranerne. Til Slut blev han stævnet til at møde hos Borgmesteren i Aalborg, og Resultatet var en meget indgaaende Undersøgelse af de Lærdomme, som Ældste Dykes forkyndte. Da Borgmesteren ikke kunde sætte Fingeren paa noget Punkt, nøjedes han med at forbyde Ældste Dykes at holde offentlige Møder, indtil nærmere Instruktioner fra højere Autoriteter forelaa. Følgen af dette Forbud var, at den Sal, som Søskende havde lejet i Aalborg, blev lukket i omtrent tre Maaneder, men i denne Periode havde Ældste Dykes rigelig Lejlighed til at forkynde Evangeliet ved at modtage Invitationer til Folks Hjem.

(Fortsættes).

Fra Missionsmarken.

AALBORG: Torsdag den 26. Maj havde Søndagsskolen arrangeret deres aarlige Udflugt. Turen gik til Halkær Skov, som ligger ca. 30 km fra Aalborg, der var derfor kun 15, der gjorde Turen paa Cykle, de øvrige Deltagere var med Tog, der afgik Kl. 8 Form., og da nogle Forældre ankom op ad Dagen, var Deltagerantallet naaet den anselige Størrelse af 46 Voksne og 39 Børn. Turen kunde ikke være blevet mere vellykket; det var straalende Solskin hele Dagen, og der blev leget og spillet Bold og konkurreret i næsten al Slags Sport, saaledes at der var Program hele Tiden. Børnene blev trakteret med Sodavand til Frokosten og Ispind ved Hjemturen.

KØBENHAVN: Følgende er ved Daab blevet indlemmet i Kirken:
Birthe Oline Nielsen af Arthur M. Nielsen.
Ane Nielsine Nielsen Toft af Homer U. Petersen.
Bent Hans Høedt Rasmussen af Anker C. Schade.
Svend Chr. Olsen af Orville F. Nielsen.
Hans Christian Olsen af Orville F. Nielsen.
Ruth Dory Lanthau Jensen af Amos R. Jackson.
Rosa Lili Olsen af Orville F. Nielsen.
Ingeborg Johanne Olsen Reinbothe af S. Duane Madsen.
Ina Dortha Lanthau Jensen af Amos R. Jackson.

AARHUS: Georg Adolph Jonas, Maja Marentine Josephine Hansen og Lilli Kristine Laier er blevet døbt: De to første ved Enoch Thorne og sidstnævnte ved Gordon P. Andersen.

SILKEBORG: Den 24. April 1938 blev Ane Andersen Petersen døbt af Duane A. Hansen og Ane Petra Pedersen Emmer af Svend B. Emmer.

Vi byder alle de nævnte Medlemmer hjertelig velkommen i Kirken og nedbeder Guds Velsignelse over dem.

Forflyttelser.

Ældsterne Dale Higginson, J. Newell Christensen og Geo. Lauritz Petersen er blevet beskikket til at arbejde i Aarhus. Henry E. Christiansen, Edward Larsen Jr. og Leland Clive Hansen i København. Royce W. Hansen, Roy Thomas Shaw og Christian Busch i Esbjerg, Earl E. Olsen i Hjørring. Ældsterne Geo Forrest Thompson, Leo G. Hansen, Ronald C. Christensen og Ingar Andersen virker i Randers og Clarence Enoch Paystrup er blevet forflyttet til Sønderborg.

Nye Distriktspræsidenter.

Ældste Leland Clive Hansen er blevet beskikket til Præsident over Københavns Distrikt og Ældste Royce W. Hansen til Præsident over Esbjerg Distrikt. Vi nedbeder Herrens Velsignelse over dem i deres ansvarsfulde Kald.

Afløsninger.

Ældsterne Homer Reed Simonsen, Armand W. Schade, Edwin C. Shipp, Orville F. Nielsen, Amos R. Jackson og Tafton Owen er blevet hæderligt afløst fra deres Missionsarbejde. De har alle udført et godt og fortjenstfuldt Arbejde for Herrens Sag. Gud velsigne dem med en lys og lykkelig Fremtid.

Olaf Mortensens Bogtrykkeri